

מ"ת 56784/09/14 - מדינת ישראל נגד ג'האד אבו טהה (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 אוקטובר 2014

מ"ת 56784-09-14 מדינת ישראל נ' אבו טהה(עציר)

בפני כב' השופט אלון אינפלד

המבקשת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אסף בר יוסף

נגד

המשיב

ג'האד אבו טהה (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אביב סטרול

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון התפרצות, שינוי זהות של רכב, חבלה בכוונה מחמירה והפקרה לאחר פגיעה.

על פי כתב האישום, המשיב יחד עם אחרים קשר קשר לפרוץ לבית עסק בשדרות על מנת לגנוב סיגריות. לשם ביצוע קשר זה המשיב והאחרים טשטשו את לוחיות הזיהוי של רכבו של המשיב ושל רכב נוסף, על ידי מריחת בוץ וזאת בכוונה להקשות על הזיהוי.

המשיב והאחרים הצטיידו בכלי פריצה בהם מספרי ברזל, כובעי גרב, "חם צוואר", כפפות, מברג, לום ושקי יוטה.

החבורה הגיעה אל המכולת שתכננו לפרוץ וניסו להתקרב אל העסק אך נמנעו מכך בשל מעברם של עוברים ושבים.

בהמשך, בשעה 03:30 לפנות בוקר, נסעו כלי הרכב לכיוון היציאה מן העיר, כאשר פנסי אחד מכלי הרכב כבויים. שוטר ושוטרת סיור כשהיו על משמרתם חשדו בכלי הרכב ונסעו אחריהם. השוטרים הפעילו אורות כחולים מהבהבים וכרזו לכלי הרכב לעצור אך כלי הרכב לא נעצרו והמשיכו בדרכם אל תוך כביש ללא מוצא.

בסיום הכביש ברחו מהרכב האחר מעורבים אחרים והמשיב שהיה לבד ברכבו שלו, נותר במושב הנהג. השוטרים, אשר לבשו מדי משטרה, החלו לצאת מהניידת על מנת לבצע מעצר. המשיב, במטרה להימלט מהשוטרים הסייע את רכבו לשמאל ולאחור ואז נסע קדימה וימינה. תוך כדי כך, פגע המשיב באמצעות רכבו בשוטר שעמד ליד הניידת והתנגש בניידת כך שהניידת נפגעה לכל אורך דופנה. כתוצאה מהמכה בניידת נפגעה גם השוטרת. המשיב נמלט מהמקום.

השוטר נפגע בפגיעות חמורות למדי כמפורט בכתב האיטום והשוטרת נפגעה גם כן במידת מה וטופלה בחדר המיון.

אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה.

אין מחלוקת על קיומה של עילת מעצר. אולם, יש מחלוקת אודות טיבה ומהותה של עילת המעצר מחמת מסוכנות, יש מחלוקת אם יש עילת מעצר מחמת חשש לשיבוש מהלך המשפט וממילא יש מחלוקת גם אם ניתן להסתפק בחלופת מעצר ואם ראוי לבחון את חלופת המעצר לאלתר או לעשות זאת רק לאחר תסקיר, אם בכלל.

התובע מצביע על כך שמדובר בהצטברות של התנהגויות שיש עימן סכנה. זאת החל מעבירת הרכוש אשר בוצעה תוך תכנון והצטיידות על פי קשר של מספר משתתפים. התובע הצביע על כך שהמשיב בהתנהגותו במהלך האירועים הראה כוונה ברורה להתחמק מאימת הדין. התנהגותו לא באה לידי ביטוי בבריחה בלבד אלא גם בנהיגה מסוכנת תוך פגיעה ברכב המשטרה ובשוטרים והפקרת הפצועים.

התובע סבור שהצטברות כל האינדיקציות האלה אינה מאפשרת חלופת מעצר ומכל מקום לא נכון יהיה לקבל חלופת מעצר ללא בחינה מעמיקה יותר באמצעות שירות המבחן.

הסנגור לעומתו סבור שאין הסכנה בולטת במידה שטוען לה התובע. לשיטת הסנגור עיקר הסכנה נובעת מנהיגותו הפזיזה של המשיב כאשר נלחץ מנוכחות השוטרים והמעצר האימננטי. הסנגור מצביע על כך שנסיבות עבירת הרכוש כשלעצמן אינן מחמירות ואינן מגיעות כדי רף של עילת מעצר על פי הלכת רוסלן-פרנקל ויתר הפסיקה. עוד מצביע הסנגור על כך שעבירת ההפקרה היא עבירה מזדמנת ומקרית ואין ההתנהגות המקיימת את ההפקרה מלמדת על מסוכנות בסיטואציה אחרת ומכל מקום אם תימנע הנהיגה הרי שגם עבירת ההפקרה לא תתרחש שוב.

לפיכך מציע הסנגור חלופה המבוססת על מעצר בית מבוקר פיקוח אנושי עם פסילת רישיון נהיגה, שילוב אשר לדעת הסנגור יכול לענות על מידת המסוכנות. הסנגור סבור כי ניתן לבחון חלופה כזו לאלתר ואין צורך לדחות את הדיון לצורך קבלת תסקיר.

אין למשיב עבר פלילי וככל שיש מקום ללמוד על מסוכנותו הדבר נלמד מתיקו בלבד.

למרות ההסכמה אודות קיומן של ראיות לכאורה, עיינתי בראיות מסוימות מתוך תיק החקירה ובהן חלק מאמרות המעורבים ודו"ח בוחן תאונות הדרכים.

לאחר עיון בכל אלה, אני מסכים באופן עקרוני עם עמדת התובע.

מסוכנות אינה עניין טכני. אין מדובר במצב הדומה להכרעת הדין בו בוחנים כל רכיב ורכיב לעצמו ובודקים אם די בו כדי ללמד על עילת מעצר מובהקת. עילת המסוכנות ובמידה מסוימת גם עילת החשש לשיבוש, נלמדות מתוך מכלול העובדות.

במקרה זה המסוכנות אכן מתחילה משלב של עבירת הרכוש. הסנגור טוען כי המשיב לא היה הרוח החיה בתכנית העבריינית. אולם, עדיין מדובר במי שהיה חלק מתכנון והיערכות. המשיב תרם את הרכב שלו לעניין ואף הכין את הרכב על ידי טשטוש מספרי הזיהוי בבוץ. זאת, מעבר להתקשרות עם אנשים נוספים והכנת כלי הביצוע כמפורט לעיל.

לו עניין זה היה העניין היחיד, צריך היה לבחון אם מכלול הנסיבות אכן מקים עילת מעצר לפי הלכת רוסלן-פרנקל ובנותיה ואם יש עילה כזו מה עוצמתה. אולם, בעניינו של המשיב האירוע רק החל בתכנית העבריינית הזו. העניין המשיך בעצם אי ההיענות לקריאת השוטרים לעצור והבריחה מהשוטרים. תגובות אלה יכולות ללמד על הפנמה מסוימת של נאמנות לקבוצה ולחשיבה העבריינית ויכולות ללמד על בהלה פשוטה של אדם צעיר המסתבך לראשונה. קשה יהיה ללא תסקיר לבחון את מידת המסוכנות שיש ללמוד מהתנהלות זו, המצטברת לעבירת הרכוש האמורה.

אכן, יש סכנה במישור התעבורתי. אולם, בניגוד לסנגור, איני סבור שזו הסכנה המרכזית. אין מדובר במי שנהג בצורה מסוכנת משיקולים תעבורתיים רגילים כגון רצון להגיע במהירות אל היעד. המדובר במי שרצה להימנע ממעצר ומשום כך החליט לנהוג בצורה מסוכנת.

בהקשר זה יש חשיבות לאופי הפגיעה בניידת. אין מדובר במגע קל ומזדמן, אלא בפגיעה לכל אורך הניידת. מדובר בנהיגה שהיא מסוכנת במודע. אף אם המשיב לא התכוון לפצוע שוטרים, הוא בהחלט כן התכוון להתחמק ויהי מה. אגב כך, הוא פגע והדגים עד כמה הפעולה הייתה מסוכנת. מעבר לכך ההפקרה מלמדת גם כן על סדרי עדיפויות המעמידות את האינטרס האישי על פני חיי אדם.

נוכח המכלול, עילת המעצר מובהקת ולא בנקל יחליט בית המשפט על חלופה.

יחד עם זאת, מדובר במי שאין לו עבר פלילי. אין מדובר באלימות מכוונת כלפי הגוף והפגיעה בגוף נעשתה תוך סדרת החלטות מהירה בתנאי לחץ. לפיכך, יש מקום לקבל תסקיר של שירות המבחן אשר יסייע בהערכת המסוכנות האישית של המשיב. אגב כך, ניתן לבחון אם ניתן לקבל חלופה כלשהי ואם כן מה הקווים הראויים לדמותה ולבחון חלופות קונקרטיים.

בין השאר יש לתת את הדעת אודות הקשר של המשיב לסביבתו בשים לב לכך שמדובר בסדרת עבירות שתחילתה בקשר עברייני.

נוכח כל האמור , הדיון יידחה למתן תסקיר מעצר ליום 10.11.14 שעה 09:00.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

**ניתנה והודעה היום כ"ה תשרי
תשע"ה, 19/10/2014 במעמד
הנוכחים.
אלון אינפלד , שופט**